

בס"ד. ר"ד בעת חגיגת ברי־מצוה*, כ"ב תמוז, ה'תשי"א.

בלתי מוגה

דובר אודות החילוק בין התוארים "איש" ו"אדם" בשייכות לגדר החיוב במצוות דבן י"ג שנה — מצד התכונה הטבעית של ההגדלה בשכל ודעת או מצד הלכה למשה מסיני, וענינם בעבודה, עבודה ע"פ טו"ד ועבודה מצד קבלת עול ומסירת נפש שלמעלה מטו"ד — הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א, ונדפס בלקו"ש חט"ו ע' 289 ואילך.

(כשדיבר ע"ד העבודה מצד מסירת נפש — סיפר כ"ק אדמו"ר

שליט"א):

כ"ק מו"ח אדמו"ר סיפר לי אודות גודל המס"נ של אביו, כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע, בעבודתו בענין ועידת הרבנים בפטרבורג שהיתה בשנת עת"ר' — שהמסירת־נפש שלו היתה באופן מופלא, ללא הגבלות כלל². והוסיף (כ"ק מו"ח אדמו"ר) לספר, שפעם אחת לא הי' יכול להתאפק, ואמר לאביו — בדרך צחות — ש"מזלו" הוא שהחיוב דמס"נ לא נזכר בשולחן־ערוך, שכן, אילו הי' נזכר החיוב דמס"נ בשו"ע, היו בזה הגבלות, ועכשיו שלא נזכר בשו"ע, יכול לקיים ("פראווען") מס"נ ללא שיעור! ...

(וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א):

צריכים להיות יהודים של מסירת נפש ("מ'דאָרף זיין מסירת־נפש אידן"), אלא, שינצלו המס"נ באופן טוב ("אויף אַ גוטן אופן").

(2) ראה גם שיחת י"ב תמוז ס"ל (לעיל ע')

(211).

(* של הת' שלום דובער גורודצקי.

(1) ראה אודותה — "מבוא" לאג"ק

אדמו"ר מהורש"ב ח"א ע' 35 ואילך. וש"נ.